

ДИДИК Галина Томівна (псевд.: Анна, Молочарка, Тиха; 18. 03. 1912, с. Шибалин, нині Бережанського р-ну Тернопільської обл. — 23. 12. 1979, м. Христинівка Черкаської обл., похов. у Бережанах) — учасниця національно-визвольного руху. Бронзовий (1945) і Срібний (1947) Хрести заслуги УГВР. Від 1929 виховувалася у «Пласті», 1934–39 перебувала у складі організації «Союз українок». Закінчила українську гімназію та вчительську семінарію у Бережанах. Протягом 1935–37 працювала у товаристві «Сільський господар» і повітовому кооперативному союзі м. Зборів (нині Тернопільської обл.).

Член ОУН від 1935. 24 грудня 1939 заарештована органами НКВС і ув'язнена у Бережанській тюрмі (під час слідства їй зачитали вирок й імітували розстріл). Звільнена наприкінці 1940, відтоді мешкала (під чужим прізвищем) переважно у Львові, працювала секретарем в обласній дитячій бібліотеці, закінчила курси медсестер. Під час німецької окупації у своєму помешканні влаштувала конспіративну квартиру, в якій тимчасово перебували М. Лебедь, Д. Мирон, Я. Старух, Д. Маївський. Наприкінці 1942 під загрозою арешту виїхала у Бережани, в січні 1943 — у с. Залісці Збарзького р-ну Тернопільської обл. Вчителювала у сільськогосподарській школі, згодом перейшла у підпілля.

За дорученням ОУН організувала й у 1944–47 очолювала Український Червоний Хрест при УПА на Тернопільщині, після арешту К. Зарицької у 1947–50 очолювала Український Червоний Хрест краю. Водночас була зв'язковою Головного проводу ОУН (від 1944) і Головного командира УПА Р. Шухевича (від березня 1945), для якого знаходила й обладнувала конспіративні помешкання, зокрема у с. Білогорща (нині у

межах Львова), де Р. Шухевич з літніми перервами мешкав 1948–50. За дорученням Головного командира їздила до Києва, Харкова, Сталіно (нині Донецьк), Полтави, Ялти, Сімферополя, Херсона, Одеси, Кишинєва; 1948 і 1949 супроводжувала його у поїздках на лікування до Одеси.

Під час штурму криївки енкаведистами 5 березня 1950 встигла попередити Р. Шухевича та розкусила ампулу з отрутою, однак була врятована для катувань і допитів. Протягом слідства, яке закінчилося 18 жовтня 1951, витримала 129 допитів, часто тривалістю 15–16 год. 31 жовтня 1951 особливою трійкою при Міністерстві державної безпеки СРСР засуджена до 25-ти р. таборів, новою ухвалою від 1 грудня 1951 табори замінені на тюремне ув'язнення. 14 грудня 1951 етапована до Верхньоуральської в'язниці у Челябінській обл., згодом — до Владимирської в'язниці (обидві — РФ). Покарання відбувала разом з ін. зв'язковими Р. Шухевича — К. Зарицькою, Д. Гусяк, О. Ільків. Через протести міжнародної громадськості ухвалою суду від 3 квітня 1969 переведена разом із К. Зарицькою і Д. Гусяк у жіночу зону № 6 концтабору суворого режиму ЖХ-385/19 у селищі Лесной, звідти — у концтабір ЖХ-385/3-4 у селищі Барашево Теньгушовського р-ну Мордовської АРСР.

Звільнена ухвалою виїзної сесії Верховного суду Мордовської АРСР від 24 березня 1971 через хворобу серця. У 1972–73 нелегально мешкала у м. Бірка (Перемишлянського р-ну Львівської обл.). Після марних спроб прописатися виїхала у м. Христинівка. Працювала у дитсадку, отримувала допомогу від членів групи «Міжнародна амністія» у ФРН (значну частину пакунків віддавала більш потребуючим). Відмовилась співпрацювати з КДБ і написати «покаянний» лист в обмін на повернення до Бережан і спокійне, забезпечене життя, після чого звільнена з роботи та позбавлена допомоги з-за кордону, неодноразово зазнавала хуліганських нападів. Померла від інфаркту.

Рекомендована література

1. Терешкун З. У першу річницю смерті Галини Дидик // Шлях перемоги. 1981, 18 січ.;
2. Кук В. Штаб-квартири Головного Командира УПА // Генерал-хорунжий Р. Шухевич: Гол. Командир УПА. Л., 2005;
3. Ільків О. Провідник Роман Шухевич і жінка // Роман Шухевич: постать на тлі Воюючої України. Т., 2005;
4. Зайцев Ю. Повстанська доля Галини Дидик // Львів. газ. 2007, 23 берез.

Бібліографічний опис:

Дидик Галина Томівна / Ю. Д. Зайцев // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24232>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).